

Životopis paní Jaromíry Hájkové

Paní Jaromíra Hájková se narodila 14. 1. 1942 v Brně. Její otec měl obchod s koloniálním zbožím, o který v 50. letech přišel. Její matka byla ženou v domácnosti. Paní Jaromíra vyrůstala ve víře římskokatolické církve, která ji provází dodnes. Její bratr, P. Ludolf Josef Kazda OPraem, byl knězem a členem řádu premonstrátů v klášteře Teplá u Mariánských Lázní.

Dětství prožila v Brně, kde chodila do školy. Vystudovala jedenáctiletku (dřívější podoba gymnázia), kvůli víře a kádrovému posudku ji nevzali na medicínu. Absolvovala odborný poštovní kurz a pracovala na poště. V roce 1963 se vdala a postupně měla 4 děti. Po mateřské zůstala ženou v domácnosti.

Protože byl bratr paní Jaromíry knězem, a rodina byla věřící, 3 její děti se nedostaly na gymnázia a vysoké školy. S rodinou žila v Brně-Bystrci, aktivně se zapojovala do života farnosti a nově vznikajícího hnutí fokoláre. Rodina pamětnice byla vždy otevřená přátelům z řad kněží. Někteří z nich se později stali v 90. letech významnými osobnostmi, například kardinál Miloslav Vlk, arcibiskup Jan Graubner, biskup (apoštolský exarcha) Ladislav Hučko, teolog P. Josef Zvěřina nebo teolog P. František Radkovský. Kněžím poskytovali zázemí a bezpečný prostor.

Sametová revoluce a konec totality pro paní Hájkovou znamenaly obrovskou svobodu a úlevu, že si z jejich dětí už nikdy nikdo nebude dělat legraci. Oba s manželem byli aktivnější ve farnosti, při obnově farních budov, kde bydlel její bratr, nebo také při obnově kláštera Teplá.

Pro paní Jaromíru znamená víra naprostou jistotu Boží lásky. Celý život pomáhá druhým, a nikdy nikoho neodmítla. Taková je její podstata. Co žila, to také vzkazuje: "Abychom se měli vždycky rádi, a uměli v druhých vidět to zrníčko dobra, co v každém je."